

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΨΑΜΕ!...

Από το Γιάννη Σταματόπουλο SV1HE

Σήμερα σε όποιο βιβλιοπωλείο και αν σταθεί κάποιος, θα βρει τις βιβλίνες του γεμάτες από κάθε είδος βιβλίων, λογοτεχνικά, σχολικά, τεχνικά, επιστημονικά, μυθιστορήματα.

Πριν από αρκετά χρόνια τα τεχνικά και ηλεκτρονικά βιβλία ήσαν αν όχι ανύπαρκτα οπωσδήποτε σπάνια. Ακόμη παλιότερα τεχνικά και ηλεκτρονικά βιβλία θα μπορούσε να αποκτήσει κάποιος, μόνο ξενόγλωσσα από το εξωτερικό, ή σε σπάνια βιβλιοπωλεία.

Ένας από τους πρώτους συγγραφείς και μεταφραστές ηλεκτρονικών συγγραμμάτων που ακόμα κυκλοφορούν και διδάσκονται σε τεχνικά Λύκεια και Ιδιωτικές Σχολές, ήταν και ο Γιάννης Γ. Γιαννόπουλος.

Γεννήθηκε -όπως ο ίδιος έλεγε- στο δρόμο, κάπου μεταξύ Διδυμοτείχου και Ανδριανούπολης, επάνω σε βοϊδάμαξα το 1900 με την οποία ο πατέρας του, μετέφερε την εγκυμονούσα γυναίκα του στην Ανδριανούπολη, διότι εκεί υπήρχε γιατρός.

Το Δημοτικό σχολείο το τελείωσε στο Διδυμότειχο και αργότερα που ο πατέρας του μετατέθηκε σαν σταθμάρχη στην Κωνσταντινούπολη τελείωσε το Γαλλοελληνικό Λύκειο.

Τελειώνοντας το Λύκειο έγινε και η αποβίβαση των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη, και τότε ήρθαν στην Αθήνα οικογενειακώς, μπήκε στη Σχολή Ευελπίδων και το 1922 ονομάσθηκε Ανθυπολοχαγός.

Υπήρξε από τους σπουδαστές της 1ης σειράς του «ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ» το 1926-1927, με εκπαιδευτές Γάλλους επιστήμονες και τον Έλληνα υπολοχαγό Διον. Μπαΐταμη. Τότε μετέφρασε ή συνέγραψε τα χρησιμοποιούμενα από τους εκπαιδευόμενους, βοηθήματα έντυπα ή λιθόγραφα.

Σε διαγωνισμό που έγινε στο «ΚΕΝΤΡΟ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ» επρώτευσε και εστάλη στη Γαλλία το 1927 για ανωτέρα εκπαίδευση στο «ECOLE SUPERIEURE D'ELECTRICITE».

Το 1928 επήγε στη Σουηδία, για να παραλάβει συτήματα ασυρμάτου, ισχύος από 8 μέχρι 200 WATT, για τον Ελληνικό Στρατό και παρέμεινε εκεί 2 χρόνια.

Το 1928 εδημοσίευσε τα «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΡΑΔΙΟΓΩΝΙΟΜΕΤΡΙΑΣ» εις την «Στρατιωτική Επιθεώρηση Μηχανικού», με αυτό το δημοσίευμα, έριξε πολύ φως στις απορίες των νέων τεχνικών.

Το 1929 εξέδωσε εις τον στρατό εγχειρίδιο με 300 σελίδες, τα «Στοιχεία Ραδιολεκτρολογίας, Ραδιοτηλεγραφίας και Ραδιογνωμετρίας».

Ακολούθησε το «Ασύρματος για τους Φαντάρους μας», του Συντάγματος Τηλεγραφητών το 1930.

Το 1935, έλαβε μέρος στο Κίνημα με τον Ελευθ. Βενιζέλο, καθηρέθη από το βαθμό του Λοχαγού και καταδικάστηκε σε 10 χρόνια φυλακή. Μετά όμως από 9 μήνες αποφυλακίσθηκε.

Τότε, βρήκε εργασία στο τμήμα Ασυρμάτου και Ραδιοφωνίας του ZAXARIOY (ήταν ο πρώτος αντιπρόσωπος ασυρμάτου στην Ελλάδα).

Την εποχή εκείνη, έγραψε το βιβλίο «Κύματα και Ραδιόφωνο» το 1939.

Το 1940 στρατεύθηκε σαν έφεδρος με το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και κατά το διάστημα της Γερμανικής Κατοχής είχε ορισθεί Τεχνικός Διευθυντής στο Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών στα Λιόσια.

Η πρώτη κίνηση, της αναδιοργάνωσης των Ελληνικών Διαβιβάσεων άρχισε 5 Μήνες περίπου, πριν από την απελευθέρωση.

Με εμπιστευτική διαταγή της Στρατιωτικής Διοίκησης που συνεστήθη από τον Υποστράτηγο Π. Σπηλιοτόπουλο, άρχισε συνομοτικά η ανασυγκρότηση με σκοπό να εξασφαλιστεί η επισκευή των τυχόν χαλασμένων και η συνέχεια της λειτουργίας των κατεχόμενων από τον εχθρό αστικών και υπεραστικών Ραδιοφωνικών εγκαταστάσεων. Ο Γιάννης Γιαννόπουλος ανέλαβε τις πιο δύσκολες θέσεις, οργάνωσε το Τάγμα Διαβιβάσεων, με Διοικητή τον Ταγματάρχη Ι. Παπαθανασίου και με ριψοκίνδυνους πατριώτες κατόρθωσε και έκλεψε πομπό 50W από τους Γερμανούς, τον οποίο έκρυψε σε χώρο του Πολυτεχνείου.

Στις 11 Οκτωβρίου 1944, οι Γερμανοί με επικεφαλής το Λοχαγό Schidt εγκατέστησαν «συνεργείο καταστροφής» στο Ραδιοσταθμό Λιοσίων. Στις 11.45 π.μ. της 12ης Οκτωβρίου και ενώ η Αθήνα είχε σημαιοστολιστεί με τη Γαλανόλευκη, παρ' όλη την παρουσία των Γερμανών, ο Γιάννης Γιαννόπουλος διέκοψε την εκπομπή λόγω σκόπιμης βλάβης σε ανεμιστήρα βοηθητικού κινητήρα. Με το πρόσχημα της επισκευής, δεν λειτούργησε το σταθμό και δεν μεταδόθηκαν τα γερμανικά προγράμματα στις 12 το μεσημέρι και στις 3 μ.μ. παρ' όλη την πίεση που εξάσκησε, ο Γερμανός Διευθυντής WOLF ακολούθησε τέλεια διακοπή του Ρεύματος και αυτομάτως εξέλειπε κάθε δυνατότητα εκπομπής.

Από το απόγευμα μέχρι το ξημέρωμα της άλλης ημέρας οι Γερμανοί απομάκρυναν όλους τους Έλληνες από το Σταθμό και τοποθέτησαν νάρκες και δυναμίτιδα στα πιο απίθανα σημεία των μηχανημάτων κατά αριστοτεχνικό τρόπο, ώστε μόλις θα λειτουργούσε ο σταθμός να ανατιναζόταν, μαζί με το ειδικευμένο ελληνικό προσωπικό.

Τοποθέτησαν νάρκες και έξω από το κτίριο. Στις 6.15' το πρωί της 13 Οκτωβρίου, αναχώρησαν και οι τελευταίοι Γερμανοί από το Σταθμό, στις 6.50' ακριβώς, κατέρρεε με παταγώδη κρότο, ύστερα από τρομερή έκρηξη, ο ένας από τους 2 ιστούς ύψους 85 μέτρων, ο δεύτερος ιστός, καθώς απεδείχθη, επήδησε μόνο και κατά περίεργο τρόπο, έμεινε όρθιος δίπλα στη βάση του.

Ο Γιάννης Γιαννόπουλος αντελήφθη ότι υπάρχει και παγίδευσε στο Ραδιοσταθμό και άρχισε τις ενέργειες εξουδετέρωσής της.

Ερεύνησαν τις εγκαταστάσεις, με τους βοηθούς του, σε σκοτεινούς χώρους, διότι δεν υπήρχε ηλεκτρικό φως, απομάκρυναν τα εκρηκτικά, από τα μηχανήματα με πραγματικό κίνδυνο της ζωής τους. Και έπειτα από 5 ημέρες, που χρησιμοποίησαν και μηχανήματα ναρκών που τους παραχώρησε ο αγγλικός στρατός με τα οποία και ανακάλυψαν νάρκες, σε θέσεις

που είναι αδύνατον να φαντασθεί κανείς.

Το μήνυμα της Ελευθερίας μεταδόθηκε από τον κλεμένο σταθμό που ήταν -σε κατάσταση λειτουργίας- κρυμένος στους χώρους του Πολυτεχνείου, — στις 14 Οκτωβρίου 1944.—

Επιβράβευση αυτών των αγώνων υπήρξε η ημερήσια Διαταγή της Στρατιωτικής Διοικήσεως, στις 17-10-1944, που μεταξύ άλλων έγραψε, «....Σας εκφράζω τας θερμάς ευχαριστίας της Εθνικής Κυβερνήσεως και εμού και σας συγχαίρω δια το υπό εξαιρετικώς δυσμενείς συνθήκας, επιτελεσθέντες έργον, δί' ου πρόσηγκον, εξαιρετικάς υπηρεσίας προς την Πατρίδα». — Π. Σπηλιοτόπουλος, Υποστράτηγος.

Στις 20 Οκτωβρίου 1944 και ώρα 1.25' μ.μ., ο ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών, ξανάρχισε τη λειτουργία του, χάρις εις την προσπάθεια των ελλήνων τεχνικών.

— Στις 25-1-1946, σε διάλεξη που έδωσε στην αίθουσα Παρνασσού, ο Γιάννης Γιαννόπουλος μιλάει με θέμα «ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ η πιο θαυμαστή εφεύρεση της εποχής μας» και απέσπασε το θαυμασμό και τα συγχαρητήρια των παρευρισκομένων. Στο βιβλίο «Καθοδικός Σωλήνας-Ταλαντοσκόπιο», το 1946 αναφέρει, ότι «όσα χρόνια κι αν περάσουν, το Ταλαντοσκόπιο, θα είναι το πιο χρήσιμο όργανο του Ραδιομηχανικού...».

Σαν βροχή ακολούθησαν, η «Τηλεόραση» το 1946.

Ηλεκτρολογία, 3 τόμοι (διδάσκονται ακόμη, στις Μέσες και ανώτερες τεχνικές σχολές. Ηλεκτροτεχνία. Οι «κεραίες στην τηλεόραση» το 1966 με τις πρώτες δοκιμαστικές εκπομπές της Ελληνικής Τ.Υ.

«Άμα γράφει κανείς στη Δημοτική, πρέπει ακόμη και αν δεν το θέλει, παστρικά να τα λέει». Λόγια του ψυχάρη, στην πρώτη σελίδα «Ημιαγωγοί, Δίοδες και Τρανζίστορες» το 1968.

Μια φωτογραφία του NEIL ARMSTRONG, που περπατά στη σελήνη και η λεζάντα με τις φράσεις του NEIL, «Ένα μικρό βήμα Ανθρώπου, γιγάντιο Άλμα της Ανθρωπότητας», στολίζουν το εξώφυλλο της «τηλεόρασης», το 1970.

Ακολούθησαν σειρές διαλέξεων στον «Παρνασσό», με άριστη επιτυχία σε διάφορα ηλεκτρονικά θέματα.

Ακόμα, τα βιβλία του, εκτέθηκαν εις την Ραδιοφωνική Έκθεση των Βρυξελλών. Μόνο αν σκεφθεί κανείς, την πενιχρότητα της Ελληνικής βιβλιογραφίας στα θέματα ηλεκτρισμού και ηλεκτρονικών, μπορεί να εκτιμηθεί το μέγεθος της συμβολής του στην ανύψωση του τεχνικού επιπέδου της χώρας μας.

Το 1946, ίδρυσε και για αρκετά χρόνια ήταν Διευθυντής στο «ΚΕΝΤΡΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ» του Ράδιο Καραγάννη, ο ακούραστος Γιάννης Γιαννόπουλος όπου διδάσκονταν, όλα τα μαθήματα των Ραδιολεκτρονικών και Βιομηχανικών ηλεκτρονικών. Εκεί γεννήθηκαν οι πρώτοι Ραδιομηχανικοί που έβαλαν τις βάσεις στα Ηλεκτρονικά στην ανασυγκροτούμενη Ελλάδα.

Με τα προκαταρκτικά μαθήματα, έλεγε στους μαθητές του «Ημέραν με την ημέραν, αναμένομεν την έναρξην της δράσεως των Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών εκπομπής, οι οποίοι εις άλλας χώρας, τόσα και τόσα προσέφεραν και προσφέρουν εις την εξέλιξιν της ε-

πιστήμης των Ηλεκτρονικών».

Είναι γνωστό, ότι η ερασιτεχνική εκπομπή, μέχρι το 1958 δεν είχε ποτέ επιτραπεί επισήμως στην Ελλάδα. Μόνο τα μέλη ξένων στρατιωτικών και οικονομικών αποστολών ('Αγγλοι και Αμερικανοί κυρίως), είχαν ερασιτεχνικούς πομπούς ασυρμάτου την Ελλάδα. «Η κατάσταση όμως αυτή, δεν πρέπει να αποδοθεί μόνο εις την προπολεμική περίοδο, στην αδιαφορία του Κράτους, ή στην ανώμαλη κατάσταση που επικρατούσε μεταπολεμικώς, αλλά, φταίνε αρκετά και οι Έλληνες Ραδιοερασιτέχνες οι οποίοι δεν εκινήθηκαν όσο έπρεπε και δεν επεδίωξαν, οργανωμένοι σε ισχυρό Σωματείο, να τους επιτραπεί η εκπομπή. Πρέπει να πείσουμε τις αρχές και όλους τους αρμόδιους ότι: «Ο αγόνς Ραδιοερασιτέχνης όχι μόνο δε θα βλάψει την Πατρίδα του, αλλά και θα πρήσει όλους τους νόμους οι οποίοι διέπουν την ερασιτεχνική εκπομπή, ώστε σε κάθε στιγμή να είναι σε θέση να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Πατρίδα!».

Αυτά τα λόγια είχε πει, σε ομάδα μελών της 'Ενωσης Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών το 1958, στην οποία, ήταν επίτιμο μέλος, από την ίδρυσή της. Τόσο αγνός και δίκαιος ήταν που έλεγε: «Πιστεύω ότι ένας άνθρωπος έχει πραγματικά κάποια αξία αν ακούω όχι μόνο τους ανθρώπους που εκτιμώ να τον εκθειάζουν, μα και τους κακούς και ανάξιους να τον συκοφαντούν και να τον κατακρίνουν».

Σαν Αρχιμηχανικός Α', στο Ε.Ι.Ρ. από το 1945 έως 1952, έριξε τα πρώτα θεμέλια της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και τηλεόρασης σαν άριστος προϊστάμενος και αγαπητός συνεργάτης. Ήταν αυτός που έδωσε τη χαρά στον επιστημονικό χώρο της Ελλάδας, να γνωρίσει από κοντά τον τελευταίο από τους μεγάλους εφευρέτες της αρχής του 21ου αιώνα το Λη Ντε Φόρεστ, τον άνθρωπο που επινόησε πρώτος την τριοδική λυχνία προσκαλώντας τον για τιμητική παραμονή στην Ελλάδα για λογαριασμό της οργάνωσης «Ράδιο Καραγάννη» το 1956.

Σήμερα, το δρόμο που χάραξε ο Γιάννης Γιαννόπουλος και οι σύγχρονοί του, ακολούθησαν δεκάδες επιστήμονες και οι βιτρίνες των βιβλιοπωλείων είναι γεμάτες από κάθε κλάδο Ηλεκτρονικών βιβλίων. Οι Έλληνες Ραδιοερασιτέχνες κατώρθωσαν να έχουν Νόμο και αναγνωρισμένοι από την IARU, έχουν γεμίσει με τις φωνές τους τα ερτζιανά και τα συγγράματά τους δημοσιεύονται και σε ξένα περιοδικά με διεθνή απήχηση.

SV1HE